

31999Y1009(01)

9.10.1999

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

C 288/2

SMERNICE SKUPNOSTI O DRŽAVNI POMOČI ZA REŠEVANJE IN PRESTRUKTURIRANJE PODJETIJ V TEŽAVAH

(Obvestilo državam članicam, vključno s predlogi za primerne ukrepe)

(1999/C 288/02)

(Besedilo velja za EGP)

1. UVOD

- (1) Komisija je prvotne smernice o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽¹⁾ sprejela leta 1994 ⁽²⁾. Veljavnost teh smernic je bila podaljšana do 31. decembra 1999. Leta 1997 je Komisija dodala posebna pravila za področje kmetijstva ⁽³⁾.
- (2) S to različico smernic, katerih besedilo temelji na prejšnjih različicah, Komisija vnaša nekatere spremembe in pojasnila, ki jih narekujejo številni dejavniki. Prvič, vzpostavitev notranjega trga zahteva natančnejši nadzor državnih pomoči. Šesto in sedmo poročilo o državnih pomočeh v Evropski uniji v predelovalni industriji, storitvah in posebnih sektorjih ⁽⁴⁾ kažeta na povečanje zneskov ad hoc pomoči, zlasti za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ne da ni bila upoštevana pomoč, ki sta jo v novih nemških deželah dodelila *Treuhandanstalt* ali *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben*. Uvedba enotne valute bo tudi pospešila težnjo k povečani trgovini znotraj Skupnosti, ki bo povečala učinek pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij na konkurenčne pogoje v Skupnosti. Poleg tega pa se je Komisija v akcijskem načrtu za enotni trg ⁽⁵⁾ zavezala, da bo zaostрила pravila o pomoči za reševanje in prestrukturiranje, pri tem pa bo upoštevala vlogo primernih stopenj pomoči za ublažitev socialnih učinkov prestrukturiranja. Komisija mora zato pojasniti pravila, ki se uporabljajo za pomoč za reševanje in prestrukturiranje podjetij, in ostreje opredeliti smernice, po katerih bo preučevala takšno pomoč.
- (3) Državna pomoč za reševanje podjetij v težavah pred stečajem in za pomoč pri njihovem prestrukturiranju je lahko zakonita le pod določenimi pogoji. Upravičujejo jo lahko na primer dejavniki socialne ali regionalne politike, potreba po upoštevanju pozitivne vloge malih in srednje velikih podjetij (MSP) v gospodarstvu ali, izjemoma, želja po ohranjanju konkurenčne strukture trga, če bi izginjanje podjetij lahko povzročilo nastanek monopola ali resnih oligopolnih razmer.

2. OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE SMERNIC TER POVEZAVE Z DRUGIMI BESEDILI O DRŽAVNI POMOČI

2.1 KONCEPT „PODJETJA V TEŽAVAH“

- (4) Ne obstaja nobena opredelitev Skupnosti „podjetja v težavah“. Za namen teh smernic pa Komisija šteje, da je podjetje v težavah, ko ni zmožno z lastnimi sredstvi ali sredstvi, ki jih lahko pridobi od svojih lastnikov/delničarjev ali upnikov, ustaviti negativna gibanja poslovanja, ki bi brez posredovanja države ogrozili obstoj podjetja.
- (5) Za namen teh smernic je podjetje v težavah v vsakem primeru in ne glede na velikost zlasti:
- (a) v primeru kapitalskih družb ⁽⁶⁾, če je več kakor polovica registriranega osnovnega kapitala izgubljena ⁽⁷⁾ in je bila več kakor četrtina takšnega kapitala izgubljena v zadnjih dvanajstih mesecih; ali
- (b) v primeru osebnih družb ⁽⁸⁾, če je več kakor polovica kapitala, ki je prikazan v računovodski evidenci podjetja, izgubljena in je bila več kakor četrtina takšnega kapitala izgubljena v zadnjih dvanajstih mesecih; ali
- (c) ne glede na vrsto zadevnega podjetja, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa domače pravo za uvedbo kolektivnih postopkov v primeru insolventnosti.

⁽¹⁾ UL C 368, 23.12.1994, str. 12.

⁽²⁾ UL C 67, 10.3.1999, str. 11.

⁽³⁾ UL C 283, 19.9.1997, str. 2. Glej tudi opombo, ki se nanaša na naslov Poglavlja 5.

⁽⁴⁾ COM(1998) 417 končna; COM(1999) 148 končna.

⁽⁵⁾ CSE(97) 1 končna.

⁽⁶⁾ To se nanaša zlasti na vrste podjetij, navedene v prvem pododstavku člena 1(1) Direktive Sveta 78/660/EGS (UL L 222, 14.8.1978, str. 11), kakor je bila spremenjena zlasti z Direktivo 90/605/EGS (UL L 317, 16.11.1990, str. 60).

⁽⁷⁾ Po analogiji z določbami Direktive Sveta 77/91/EGS (UL L 26, 30.1.1977, str. 1).

⁽⁸⁾ To se nanaša zlasti na vrste podjetij, navedene v členu 1 Direktive 90/605/EGS.

(6) Običajni znaki za to, da je podjetje v težavah, so naraščajoče izgube, upadanje prometa, kopičenje zalog, presežki prostih zmogljivosti, padanje denarnih tokov, naraščajoči dolgovi, naraščajoči stroški obresti in zmanjševanje vrednosti premoženja. V težjih primerih je lahko podjetje že postalo plačilno nesposobno ali je po domačem pravu že v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti. V slednjem primeru se te smernice uporabljajo za vsako pomoč, dodeljeno v okviru takšnih postopkov, katerih cilj je nadaljevanje poslovanja podjetja. V vsakem primeru pa je podjetje v težavah upravičeno le, če lahko dokaže, da si z lastnimi sredstvi ali s sredstvi lastnikov/delničarjev ali upnikov ne more opomoči.

(7) V okviru teh smernic novo nastala podjetja ⁽¹⁾ niso upravičena do pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, čeprav je njihov začetni finančni položaj negotov. Primer takšnega podjetja je, ko po likvidaciji podjetja nastane novo podjetje, ki le prevzame premoženje starega podjetja ⁽²⁾.

(8) Podjetje, ki je del večje poslovne skupine, navadno ni upravičeno do pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, razen če je mogoče dokazati, da je vzrok težav v podjetju samem in da niso rezultat samovoljnega prerazporejanja stroškov v skupini ter da so težave prehude, da bi jih skupina rešila sama.

2.2 OPREDELITEV POMOČI ZA REŠEVANJE IN PRESTRUKTURIRANJE

(9) Pomoč za reševanje in pomoč za prestrukturiranje sta zajeti v istih smernicah, ker se v obeh primerih država sooča s podjetjem v težavah ter sta reševanje in prestrukturiranje dve stopnji istega postopka, čeprav zahtevata različne procese.

(10) Pomoč za reševanje je časovno omejena pomoč. Pomoč omogoča preživetje podjetju v težavah toliko časa, kolikor ga potrebuje, da izdela plan prestrukturiranja ali likvidacije in/ali za toliko časa, kolikor ga Komisija potrebuje, da lahko o takšnem planu odloči.

(1) Če podjetje ustanovi hčerinsko podjetje le zato, da bi pridobilo njegova sredstva in obveznosti, to ne pomeni, da gre za ustanavljanje novega podjetja.

(2) Edina izjema od tega pravila so primeri, ki jih obravnava *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* v okviru privatizacije in drugi podobni primeri v novih nemških deželah, ki zadevajo podjetja, nastala iz likvidacije ali prevzema premoženja, opravljenih do 31. decembra 1999.

(11) Prestrukturiranje na drugi strani temelji na izvedljivem, jasnem in daljnosežnem planu za obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja. Prestrukturiranje vsebuje enega ali več naslednjih elementov: reorganizacijo in racionalizacijo dejavnosti podjetja na bolj učinkoviti osnovi, ki navadno pomeni izključitev neuspešnih dejavnosti, prestrukturiranje tistih obstoječih dejavnosti, ki lahko postanejo ponovno konkurenčne, in po možnosti širitev programa dejavnosti v smeri novih in ekonomsko izvedljivih dejavnosti. Finančno prestrukturiranje (kapitalski vložki, zmanjšanje dolga) navadno spremlja fizično prestrukturiranje. Postopki prestrukturiranja v okviru teh smernic ne morejo biti omejeni na finančno pomoč, ki popravlja izgube v preteklosti, ne da bi se spopadla z vzroki za takšne izgube.

2.3 PODROČJE UPORABE

(12) Smernice se nanašajo na podjetja v vseh sektorjih (razen tistih, ki so zajeti s Pogodbo o ustanovitvi ESPJ), brez poseganja v posebna pravila, ki se nanašajo na podjetja v težavah v zadevnem sektorju ⁽³⁾. Poglavje 5 vsebuje posebna pravila za kmetijstvo, sprejeta leta 1997.

2.4 UPORABA ČLENA 87(1) POGODBE ES

(13) Državna pomoč za reševanje ali prestrukturiranje podjetij v težavah že po svoji naravi lahko izkrivlja konkurenco. Kar zadeva trgovino med državami članicami, sodi na področje uporabe člena 87(1) Pogodbe ES.

(14) Pomoč za prestrukturiranje je lahko v različnih oblikah, kot so kapitalski vložki, odpis posojila, posojila, oprostitev davkov ali prispevkov za socialno varnost, ali poročstva za posojila. Za reševanje pa je, razen če je izrecno določeno drugače v drugem besedilu Skupnosti o državni pomoči, pomoč omejena na posojila ali poročstva za posojila (glej točke 23 do 27).

(15) Pomoč lahko dodeli država ⁽⁴⁾ na centralni, regionalni in lokalni ravni ter katero koli „javno podjetje“, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive Komisije 80/723/EGS z dne 25. junija 1980 o preglednosti finančnih odnosov med

(3) Takšna posebna pravila obstajajo v ladjedelništvu (Uredba (ES) 1540/98, UL L 202, 18.7.1998, str. 1), industriji motornih vozil (UL C 279, 15.9.1997, str. 1) in letalskem sektorju (UL C 350, 10.12.1994, str. 5).

(4) Vključno s pomočjo, ki jo sofinancirajo skladi Skupnosti.

državami članicami in javnimi podjetji ⁽¹⁾. Tako lahko na primer pomoč za reševanje ali prestrukturiranje prihaja iz državnih družb ali podjetij za vlaganje v javni sektor ⁽²⁾.

(16) Merilo za ugotavljanje, kdaj vlaganje novega kapitala s strani države v podjetja, ki jih ima v lasti, vsebuje elemente pomoči, je načelo „zasebnega investitorja v normalnih tržnih razmerah“ ⁽³⁾. To načelo določa, da pomoč podjetju ni državna pomoč, če se sredstva vlagajo v podjetje pod pogoji, ki so sprejemljivi tudi za zasebnega investitorja v normalnih tržnih razmerah.

(17) Če pa sredstva ali poroštvo podjetju, ki je v finančnih težavah, zagotovi država, se šteje, da finančni transfer verjetno predstavlja državno pomoč. Zato je treba o takšnih finančnih transakcijah vnaprej obvestiti Komisijo, po možnosti s prigrasitvijo splošne sheme, v skladu s členom 88(3) Pogodbe ⁽⁴⁾. Domneva, da gre za pomoč, je bolj verjetna v primerih, ko je na območju Skupnosti ali na območju EGP strukturni presežek proizvodnih zmogljivosti na trgu, v katerem je dejavno podjetje, ki prejme pomoč, ali v katerem je v težavah celotna industrija.

(18) Na oceno pomoči za reševanje ali prestrukturiranje ne smejo vplivati spremembe lastništva podjetja, ki prejema pomoč.

2.5 ZDRUŽLJIVOST S SKUPNIM TRGOM

(19) Člen 87(2) in (3) Pogodbe določa možnost, da je pomoč, zajeta v členu 87(1), združljiva s skupnim trgovom. Razen primerov pomoči za povračilo škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni primeri (člen 87(2)(b)), ki tukaj niso zajeti, je člen 87(3)(c) edina osnova, pri kateri se lahko pomoč za reševanje ali prestrukturiranje podjetij v težavah šteje za združljivo. Na podlagi te določbe lahko Komisija odobri „pomoč za pospeševanje razvoja

⁽¹⁾ UL L 195, 29.7.1980, str. 35, kakor je bila spremenjena z Direktivo 93/84/EGS (UL L 254, 12.10.1993, str. 16).

⁽²⁾ Glej sodbo Sodišča Evropske skupnosti z dne 22. marca 1977 v zadevi 78/76, Steinike in Weinlig proti Nemčiji [1977] ECR 595; Crédit Lyonnais/Usinor-Sacilor, sporočilo Komisije za javnost IP(91) 1045.

⁽³⁾ Glej Obvestilo o javnih podjetjih v predelovalni industriji (UL C 307, 13.11.1993, str. 3).

⁽⁴⁾ Glej zlasti točko 27 Obvestila o javnih podjetjih v predelovalni industriji.

nekaterih panog (.....), če takšna pomoč ne vpliva na trgovinske pogoje tako, da bi bilo to v nasprotju s skupnim interesom.“

(20) Komisija meni, da ob izpolnjenih pogojih iz teh smernic pomoč za reševanje in prestrukturiranje lahko pripomore k razvoju panog, ne da bi vplivala na trgovinsko menjavo tako, da bi to nasprotovalo interesom Skupnosti. Če se podjetja, ki jih je treba reševati ali prestrukturirati, nahajajo v regijah, ki so upravičene do pomoči, bo Komisija upoštevala regionalne omejitve iz člena 87(3)(a) in (c), kakor je opisano v točkah 53 in 54.

2.6 DRUGE DOLOČBE PRAVA SKUPNOSTI

(21) Treba je poudariti, da Komisija ne more odobriti pomoči za reševanje ali prestrukturiranje podjetij v težavah, če pogoji pomoči kršijo določbe Pogodbe razen členov 87 in 88 ali sekundarne zakonodaje.

3. SPLOŠNI POGOJI ZA ODOBRITEV POMOČI ZA REŠEVANJE IN/ALI PRESTRUKTURIRANJE, KI SE INDIVIDUALNO PRIGLASI KOMISIJI

(22) To poglavje obravnava izključno pomoč, ki se individualno priglasijo Komisiji. Pod določenimi pogoji lahko Komisija odobri sheme pomoči za reševanje ali prestrukturiranje: ti pogoji so navedeni v Poglavju 4.

3.1 POMOČ ZA REŠEVANJE

(23) Da bi Komisija odobrila pomoč, mora biti pomoč za reševanje, kakor je opredeljena v točki 12:

(a) likvidnostna pomoč v obliki poroštev za posojila ali posojil ⁽⁵⁾. V obeh primerih mora biti posojilo dodeljeno po obrestni meri, ki je primerljiva s tistimi, ki se uporabljajo za posojila dobrim podjetjem, zlasti pa z referenčnimi obrestnimi merami, ki jih je sprejela Komisija;

⁽⁵⁾ Izjema je mogoča v primeru pomoči za reševanje v bančnem sektorju, da bi zadevni kreditni instituciji omogočila začasno opravljanje bančnih poslov v skladu z veljavno zakonodajo (Direktiva Sveta 89/647/EGS z dne 18. decembra 1989 o kapitalski ustreznosti kreditnih ustanov, UL L 386, 30.12.1989, str. 14). Pomoč, dodeljena v obliki, ki je drugačna od opisane v pododstavku (b), na primer kapitalski vložki ali podrejeno posojilo, se upošteva pri preučevanju izravnalnih ukrepov na podlagi plana prestrukturiranja v skladu s točkami 35 do 39.

- (b) povezana s posojili, ki jih je treba vrniti v roku, ki ni daljše od dvanajstih mesecev po izplačilu zadnjega obroka podjetju ⁽¹⁾;
- (c) upravičena na podlagi resnih socialnih težav in ne sme imeti škodljivih učinkov na druge države članice;
- (d) ob priglasitvi opremljena z zagotovitvijo zadevne države članice, da bo Komisiji najpozneje šest mesecev po odobritvi pomoči za reševanje poslala plan prestrukturiranja ali načrt likvidacije ali dokazilo, da je bilo posojilo v celoti povrnjeno in/ali da je poročilo zaključeno;
- (e) omejena na znesek, ki je potreben, da lahko podjetje posluje v obdobju, v katerem je odobrena pomoč (na primer za pokrivanje plač ali redne dobave).
- (24) Pomoč za reševanje se v začetku odobri za največ šest mesecev ali, če zadevna država članica predloži plan prestrukturiranja v tem obdobju, dokler Komisija ne odloči o planu. V primerno obrazloženih izjemnih okoliščinah in na zahtevo zadevne države članice lahko Komisija podaljša začetno šestmesečno obdobje.
- (25) Pomoč za reševanje je izjemen postopek, ki naj podjetju pomaga, da posluje v omejenem obdobju, v katerem je mogoče oceniti prihodnost podjetja. Po drugi strani pa ponavljajoče dodatne pomoči za reševanje, ki bi lahko le ohranjalo obstoječe stanje, odlagalo neizogibno in prelagalo ekonomske in socialne težave na druge, bolj učinkovite proizvajalce ali druge države članice, ni mogoče dopustiti.
- (26) Če država članica ne sporoči podatkov, določenih v točki 23 pod (d), pred iztekom šestmesečnega roka in ne predloži ustrezno obrazložene zahteve za podaljšanje roka, bo Komisija začela postopek po členu 88(2).
- (27) Odobritev pomoči za reševanje še ne pomeni nujno, da bo pozneje plan prestrukturiranja odobren; učinke takšne pomoči je treba še oceniti na osnovi predvidenih rezultatov.

⁽¹⁾ Vračilo posojila, ki je povezano s pomočjo za reševanje, lahko pokriva pomoč za prestrukturiranje, ki jo pozneje odobri Komisija.

3.2 POMOČ ZA PRESTRUKTURIRANJE

3.2.1 Osnovno načelo

- (28) Pomoč za prestrukturiranje zbuja posebne skrbi glede konkurenčnosti, ker lahko prenese nepošten delež bremena strukturnih prilagoditev ter socialnih in ekonomskih težav na druge proizvajalce, ki jim uspe poslovati brez pomoči, in na druge države članice. Splošno načelo je, da se dovoli dodeljevanje pomoči za prestrukturiranje le v okoliščinah, pri katerih je mogoče dokazati, da niso v nasprotju z interesi Skupnosti. To bo mogoče le, če so izpolnjena stroga merila in če bodo koristi, ki jih bo prineslo preživetje podjetja, večje od morebitnih izkrivljanj konkurence (zlasti če je ugotovljeno, da bodo posledični presežki, ki bodo nastali ob propadu podjetja, skupaj z učinki na dobavitelje, zaostriili lokalne, regionalne ali nacionalne težave na področju zaposlovanja ali izjemoma, če bi zaprtje podjetja povzročilo nastanek monopola ali resnih oligopolnih razmer) ter če po potrebi obstajajo primerni izravnalni ukrepi v prid konkurentov.

3.2.2 Pogoji za odobritev pomoči

- (29) S pridržkom posebnih določb za območja, ki prejemajo pomoč, mala in srednje velika podjetja ter kmetijski sektor (glej točke 53, 54 in 55 ter Poglavlje 5), bo Komisija pomoč odobrila le pod naslednjimi pogoji:

(a) Upravičenost podjetja

- (30) Podjetje se mora obravnavati kot podjetje v težavah v smislu teh smernic (glej točke 4 do 8).

(b) Obnovitev sposobnosti preživetja

- (31) Dodelitev pomoči je pogojena z izvajanjem plana prestrukturiranja, ki ga je potrdila Komisija za vse individualne pomoči.

- (32) Plan prestrukturiranja, katerega rok za izvajanje mora biti čim krajši, mora obnoviti dolgoročno sposobnost preživetja podjetja v razumnem času in na podlagi realističnih predpostavk glede prihodnjih pogojev poslovanja. Pomoč za prestrukturiranje mora biti povezana z upravičenim planom prestrukturiranja, za katerega se zaveže zadevna država članica. Primerno podroben načrt je treba poslati

Komisiji, priložiti paje treba zlasti tržno poročilo ⁽¹⁾. Izboljšanje sposobnosti preživetja je treba doseči zlasti z notranjimi ukrepi, ki jih vsebuje plan prestrukturiranja, in lahko temelji na zunanjih dejavnikih, kot so spremembe cen in povpraševanja, na katere podjetje nima večjega vpliva, če so tržne predpostavke na splošno priznane. Prestrukturiranje mora vključevati opustitev dejavnosti, ki bi povzročale izgubo tudi po prestrukturiranju.

(33) Plan prestrukturiranja mora opisati okoliščine, ki so podjetje privedle v težave, ker predstavljajo osnovo za ocenjevanje, in, ali so predlagani ukrepi primerni. Upoštevati mora med drugim tudi sedanje in prihodnje stanje ponudbe in povpraševanja na zadevnem trgu s proizvodi, predvidevati pa mora najboljši, najslabši in srednji potek nadaljnjega poslovanja ter prednosti in slabosti podjetja. Podjetju mora omogočati napredek k novi strukturi, ki mu bo nudila dolgoročno sposobnost preživetja in mu bo omogočila, da se postavi na lastne noge.

(34) Plan mora potekati tako, da bo podjetje po prestrukturiranju lahko samo pokrilo vse stroške, vključno z amortizacijo in finančnimi bremenami. Pričakovana donosnost kapitala mora biti dovolj velika, da bo prestrukturiranemu podjetju omogočila samostojno konkuriranje na trgu.

(c) *Preprečevanje nedovoljenega izkrivljanja konkurence*

(35) Treba je sprejeti ukrepe, ki bodo čim bolj omilili škodljive učinke pomoči na konkurenta. Drugače bo pomoč veljala za „nezdružljivo s skupnimi interesi“ in torej nezdružljivo s skupnim trgovom.

(36) Ta pogoj je običajno postavljen kot omejitev prisotnosti, ki jo lahko ima podjetje na trgu ali na trgih po koncu obdobja

prestrukturiranja. Če je velikost zadevnih trgov ⁽²⁾ zamenljiva na ravni Skupnosti in EGP ali če je delež trga, ki ga ima podjetje, zanemarljiv, se šteje, da ni nedovoljenega izkrivljanja konkurence. Običajno se ta pogoj uporablja za mala in srednje velika podjetja, razen če ni drugače določeno s pravili o državni pomoči v določenem sektorju.

(37) Obvezna omejitev ali zmanjšanje prisotnosti podjetja na zadevnih trgih predstavlja kompenzacijski faktor v korist konkurentom. Omejitev mora biti sorazmerna s škodljivim učinkom pomoči in zlasti ustrežna pomenu podjetja na svojem trgu ali na svojih trgih. Komisija bo določila višino omejitve ali zmanjšanja na podlagi tržne raziskave, ki je priložena k planu prestrukturiranja in, če se je postopek že začel, na podlagi podatkov, ki jih pošljejo zainteresirane stranke. Zmanjšanje prisotnosti podjetja na trgu je treba izvajati v skladu s planom prestrukturiranja in s pogoji, ki so v njem določeni.

(38) Potrebo po izravnalnih ukrepih je mogoče ublažiti, če bi takšno zmanjšanje ali omejitev lahko povzročilo izrazito poslabšanje strukture trga, na primer s posrednimi učinki ustvarjanja monopola ali resnih oligopolnih razmer.

(39) Izravnalni ukrepi imajo lahko različne oblike glede na to, ali podjetje posluje na trgu, na katerem obstajajo presežki zmogljivosti ali ne. Pri ocenjevanju, ali obstajajo presežki zmogljivosti na določenem trgu ali ne, lahko Komisija upošteva vse podatke, ki jih ima: (i) če v Skupnosti ali EGP obstajajo presežki proizvodnih zmogljivosti na trgu, na

(i) če v Skupnosti ali EGP obstajajo presežki proizvodnih zmogljivosti na trgu, na katerem posluje prejemnik, mora plan prestrukturiranja, sorazmerno z zneskom pomoči, ki jo prejme, in vplivom na trg

⁽²⁾ Kakor je opredeljeno v točki 7.6 večsektorskega okvira o regionalni pomoči za velike investicijske projekte (UL C 107, 7.4.1998, str. 7): „Upoštevni trg proizvodov za določanje tržnega deleža zajema proizvode, ki jih predvideva investicijski projekt, in po potrebi nadomestke z vidika potrošnikov (zaradi značilnosti proizvodov, cene in namembnosti) ali proizvajalcev (zaradi fleksibilnosti proizvodnih obratov). Upoštevni geografski trg zajema ponavadi EGP ali katerikoli del tega trga, če se konkurenčni pogoji na tem območju dovolj razlikujejo od drugih območij v EGP. Po potrebi se upoštevni trgi lahko štejejo za globalne“. Opomba pravi, da je v primeru, ko naložba zadeva proizvodnjo proizvodov za vmesno uporabo, upoštevni trg lahko trg končnega proizvoda, če večina proizvodnje ni namenjena na odprti trg.

⁽¹⁾ Podatki, ki jih Komisija potrebuje za zadovoljivo preverjanje pomoči, so naštet v Prilogi I.

prispevati k izboljšanju tržnih pogojev s trajnim zmanjšanjem proizvodnih zmogljivosti. Zmanjšanje kapacitete je trajno takrat, ko je ustrezno premoženje trajno onesposobljeno za doseganje prejšnjega obsega proizvodnje ali se trajno nameni za drugačno uporabo. Prodaja zmogljivosti konkurentom v tem primeru ne zadošča, razen če se obrat proda za uporabo na geografskem trgu, na katerem ne bo imel velikega vpliva na konkurenco v Skupnosti. Zahteve po zmanjšanju zmogljivosti morajo prispevati k zmanjšanju prisotnosti podjetja prejemnika na trgu ali trgih;

(ii) če po drugi strani v Skupnosti ali EGP ni presežkov proizvodne zmogljivosti na trgu, na katerem posluje prejemnik, bo Komisija vseeno preučila, ali naj zahteva izravnalne ukrepe. Če takšni izravnalni ukrepi zadevajo zmanjšanje zmogljivosti zadevnega podjetja, se potrebno zmanjšanje lahko doseže z oddajo premoženja ali podružnic. Komisija bo preučila izravnalne ukrepe, ki jih predlagajo zadevne države članice, ne glede na njihovo obliko, in določila, ali zadostujejo za ublažitev morebitnega izkrivljanja konkurence, ki bi ga povzročala pomoč. Pri preučevanju potrebnih izravnalnih ukrepov bo Komisija upoštevala stanje trga, zlasti pa stopnjo rasti in stopnjo prilagajanja ponudbe povpraševanju.

(d) *Na minimum omejena pomoč*

(40) Znesek in intenzivnost pomoči je treba omejiti na minimum, ki bo še omogočil prestrukturiranje, ki ga je treba izvesti z vidika obstoječih finančnih virov podjetja, delničarjev ali poslovne skupine, kateri pripada. Upravičenci do pomoči bodo morali znatno prispevati k planu prestrukturiranja na osnovi lastnih virov, tudi s prodajo premoženja, ki ni nujno potrebno za preživetje podjetja, ali na osnovi zunanjega financiranja po tržnih pogojih. Da bi omejili škodljivi vpliv, mora biti znesek ali oblika pomoči takšna, da podjetju ne bo ustvarjal presežkov gotovine, ki bi se lahko uporabili za agresivne dejavnosti, ki izkrivljajo trg in niso kot take povezane s procesom prestrukturiranja. V skladu s tem bo Komisija preučila stopnjo obveznosti podjetja po prestrukturiranju, vključno z razmerami po odlogu ali zmanjšanju dolgov podjetja, zlasti v okviru nadaljevanja poslovanja po kolektivnih postopkih v primeru insolventnosti, predvidenih po nacionalnem pravu ⁽¹⁾. Pomoč tudi ne sme financirati novih naložb, ki niso nujno potrebne za obnavljanje sposobnosti preživetja podjetja.

(41) V vsakem primeru je treba Komisiji dokazati, da bo pomoč uporabljena le za obnavljanje sposobnosti preživetja

⁽¹⁾ Glej tretji odstavek točke 6.

podjetja in da prejemniku v času izvajanja plana prestrukturiranja ne bo omogočala širitve proizvodnih zmogljivosti, razen v primeru, da je nujno potrebna za obnavljanje sposobnosti preživetja in ne povzroča nedovoljenega izkrivljanja konkurence.

(e) *Posebni pogoji, ki jih vsebuje odobritev pomoči*

(42) Poleg izravnalnih ukrepov, opisanih v točkah 35 do 39, in v primeru, da takšnih določb zadevna država članica ni sprejela, lahko Komisija zahteva pogoje in obveznosti, za katere meni, da so potrebni za zagotovitev, da pomoč ne bo povzročala izkrivljanja konkurence, ki bi škodovalo skupnim interesom. Od države članice na primer lahko Komisija zahteva:

(i) da sama sprejme določene ukrepe (na primer, da nekatere trge odpre za druge subjekte iz Skupnosti);

(ii) da podjetju, ki prejema pomoč, predpiše nekatere obveznosti (na primer, da mu ne omogoča, da bi določalo ceno na določenih trgih);

(iii) da v obdobju prestrukturiranja ne omogoča podjetju, ki prejema pomoč, da bi prejelo druge vrste pomoči.

(f) *Polno izvajanje plana prestrukturiranja in spoštovanje pogojev*

(43) Podjetje mora natančno izvajati plan prestrukturiranja, ki ga je sprejela Komisija, in mora izpolnjevati tudi druge obveznosti, določene v odločbi Komisije. Komisija bo vsako neizvajanje plana ali neizpolnjevanje obveznosti štela kot zlorabo pomoči.

(44) Če postopki prestrukturiranja trajajo več let in potrebujejo večje zneske pomoči, lahko Komisija zahteva, da se plačilo pomoči za prestrukturiranje razdeli na obroke, in lahko izplačilo vsakega obroka pogoji:

(i) s potrdilom pred vsakim izplačilom, da je bilo izvajanje predhodne stopnje plana prestrukturiranja v skladu z načrtovanim časovnim razporedom; ali

- (ii) z odobritvijo Komisije pred vsakim izplačilom, po preverjanju, ali se plan zadovoljivo izvaja.

(g) *Spremljanje in letno poročilo*

- (45) Komisija mora imeti možnost, da preveri, ali se plan prestrukturiranja izvaja pravilno. To doseže tako, da ji zadevne države članice pošiljajo redna in natančna poročila.

- (46) V primeru pomoči velikim podjetjem se prvo takšno poročilo predloži Komisiji najpozneje šest mesecev po odobritvi pomoči. Nato se poročila pošiljajo Komisiji vsaj enkrat na leto na določen datum, dokler niso izpolnjeni cilji plana prestrukturiranja. Vsebovati morajo vse podatke, ki jih Komisija potrebuje za nadzorovanje izvajanja plana prestrukturiranja, časovni raspored za izplačila podjetju in njegov finančni položaj ter spoštovanje pogojev ali obveznosti, ki jih določa odločba o odobritvi pomoči. Zlasti morajo vsebovati vse pomembne podatke o pomoči za katerikoli namen, ki jo je v času prestrukturiranja prejelo podjetje kot individualno pomoč ali na osnovi splošne sheme (glej točke 90 do 93). Če Komisija potrebuje nekatere ključne podatke, na primer o zapiranju ali zmanjšanju zmogljivosti, lahko zahteva pogostejša poročila.

- (47) V primeru pomoči malim in srednje velikim podjetjem običajno zadostuje, da se vsako leto pošljejo finančni izkazi, kot sta bilanca stanja in bilanca uspeha podjetja, razen če v odločbi o odobritvi pomoči niso bili določeni strožji pogoji.

3.2.3 Pogoj „enkrat in zadnjič“

- (48) Da podjetja ne bi neupravičeno prejela pomoči, se pomoč za prestrukturiranje lahko dodeli samo enkrat. V priglasitvi načrtovane pomoči za prestrukturiranje Komisiji morajo države članice navesti, ali je zadevno podjetje v preteklosti že prejelo pomoč za prestrukturiranje, vključno s pomočjo, ki je bila dodeljena pred začetkom veljavnosti teh smernic in z nepriglašeno pomočjo ⁽¹⁾. Če je

⁽¹⁾ Pri nepriglašeni pomoči bo Komisija v analizi upoštevala možnost, da bi bila lahko pomoč, če ne bi bila pomoč za prestrukturiranje, združljiva s skupnim trgovom.

podjetje prejelo pomoč in če je od konca obdobja prestrukturiranja preteklo manj kakor 10 let ⁽²⁾ ali če je bilo izvajanje plana ustavljeno, bo Komisija navadno ⁽³⁾ dovolila nadaljnjo pomoč za prestrukturiranje le v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, za katere podjetje ni odgovorno ⁽⁴⁾. Nepredvidljive okoliščine so tiste, ki jih nikakor ni bilo mogoče predvideti pri pripravi plana prestrukturiranja.

- (49) Na uporabo tega pravila v nobenem primeru ne vplivajo spremembe lastništva podjetja prejemnika po dodelitvi pomoči, niti sodni ali upravni postopki, katerih namen je izboljšanje bilance stanja, zmanjšanje obveznosti ali izbris prejšnjih dolgov, če gre za isto podjetje, ki nadaljuje poslovanje.

- (50) Če podjetje prevzame premoženje drugega podjetja, zlasti takšnega, v katerem se izvajajo postopki iz točke 49 ali kolektivni postopki v primeru insolventnosti po nacionalnem pravu, in če je že samo prejelo pomoč za reševanje ali prestrukturiranje, za kupca ne velja zahteva „enkrat in zadnjič“, če so izpolnjeni naslednji trije pogoji:

(a) kupec ni povezan s starim podjetjem;

(b) kupec je kupil premoženje starega podjetja po tržni ceni (in se tako izognil prenosu pomoči, izplačane staremu podjetju, na novo podjetje);

⁽²⁾ Če ni drugače določeno, se obdobje prestrukturiranja navadno zaključi, ko poteče skrajni rok za izvajanje raznih ukrepov, določenih v planu prestrukturiranja (glej šesto alineo v točki IV Priloge I).

⁽³⁾ Glede na stopnjo liberalizacije in posebnih značilnosti vsakega sektorja je mogoče opaziti dve vrsti okoliščin:

- v sektorju zračnega prevoza, ki je popolnoma liberaliziran od leta 1997, bo Komisija uporabila načelo „enkrat in zadnjič“ v mejah in po pogojih, navedenih v smernicah o državni pomoči v letalskem sektorju,
- v drugih sektorjih so mogoča odstopanja, če so učinki liberalizacije trgov Skupnosti, ki so bili prej zaprti za konkurenco, ustvarili nove gospodarske pogoje.

⁽⁴⁾ Za namene tega odstavka se pomoč, ki je bila dodeljena pred 1. januarjem 1996 podjetjem v nekdanji DDR in jo je Komisija opredelila kot združljivo s skupnim trgovom, ne upošteva. Poleg tega se odstavka ne uporablja v primerih pomoči takšnim podjetjem, ki so bili priglašeni pred 31. decembrom 2000. Vendar pa Komisija meni, da je treba pomoč za prestrukturiranje dodeliti le enkrat, zato bo takšne primere preučila z vidika tega načela.

(c) likvidacija ali stečajni postopek in nakup starega podjetja nista le sredstva, ki omogočata, da se podjetje izogne uporabi načela „enkrat in zadnjič“ (Komisija lahko v tem primeru določi, da so bile na primer težave, s katerimi se sooča kupec, ob prevzemu premoženja starega podjetja jasno predvidljive).

(51) Treba pa je poudariti, da na podlagi teh smernic ni mogoče odobriti pomoči za nakup premoženja, ko gre za pomoč za začetno investicijo (glej tudi točko 7).

3.2.4 Sprememba plan prestrukturiranja

(52) Če je bila odobrena pomoč za prestrukturiranje, lahko zadevna država članica v obdobju prestrukturiranja zaprosi Komisijo, da potrdi spremembe plan prestrukturiranja in zneska pomoči. Komisija takšne spremembe dovoli, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) spremenjeni plan mora še vedno dosegati obnovo sposobnosti preživetja v razumnem času;
- (b) če se znesek pomoči poveča, morajo biti tudi potrebni izravnalni ukrepi obširnejši od tistih, ki so bili predpisani v začetku;
- (c) če so predlagani izravnalni ukrepi ožji od prvotno načrtovanih, mora biti znesek pomoči ustrezno zmanjšan;
- (d) časovni raspored za izvajanje izravnalnih ukrepov se lahko podaljša glede na prvotnega le zaradi razlogov, na katere podjetje ali država članica ne more vplivati. Drugače je treba znesek pomoči ustrezno zmanjšati.

3.2.5 Pomoč za prestrukturiranje v območjih, ki prejemajo pomoč

(53) Ker je ekonomska in socialna kohezija prioriteten cilj Skupnosti na podlagi člena 158 Pogodbe ES in drugih politik, ki naj prispevajo k temu cilju na podlagi člena 159, ⁽¹⁾ mora Komisija pri preučevanju pomoči za prestrukturiranje v območjih, ki prejemajo pomoč, upoštevati potrebe regionalnega razvoja. Dejstvo, da se podjetje v težavah nahaja na

⁽¹⁾ Člen 159 Pogodbe ES med drugim določa, da bo „oblikovanje in izvajanje politik in dejanj Skupnosti ter uvajanje notranjega trga upoštevalo cilje, določene v členu 158, in prispevalo k njihovem doseganju“.

območju, ki prejema pomoč, pa ne upravičuje milejšega pristopa do pomoči za prestrukturiranje: srednjeročno in dolgoročno regiji ne pomaga, da bi se podjetja umetno vzdrževala. Poleg tega je glede na omejena sredstva, ki so na voljo za spodbujanje regionalnega razvoja, v interesu regije, da se ta sredstva uporabijo za čim hitrejši razvoj alternativnih dejavnosti, ki so sposobne preživeti in se trajno ohranijo. In nazadnje, izkrivljanje konkurence je treba čim bolj omejiti, tudi v primeru pomoči podjetjem na območjih, ki prejemajo pomoč.

(54) Zato se merila, naštetá v točkah 29 do 52, enakovredno uporabljajo na območjih, ki prejemajo pomoč, četudi se upoštevajo potrebe regionalnega razvoja. Na območjih, ki prejemajo pomoč, če v pravilih o državni pomoči v določenem sektorju ni določeno drugače, pa so lahko pogoji za dodelitev pomoči manj strogi, kar zadeva izvajanje izravnalnih ukrepov. Če to upravičujejo potrebe regionalnega razvoja, je zahtevano zmanjšanje zmogljivosti na območjih, ki prejemajo pomoč, manjše od zmanjšanja na območjih, ki ne prejemajo pomoči, razlikovalo pa se bo med območji, upravičenimi do regionalne pomoči na podlagi člena 87(3)(a) Pogodbe, in tistimi, ki so upravičena na podlagi člena 87(3)(c), da bi tako upoštevali resne regionalne težave v prvo navedenih primerih.

3.2.6 Pomoč za prestrukturiranje malih in srednje velikih podjetij

(55) Pomoč podjetjem, ki sodijo v kategorijo malih in srednje velikih podjetij ⁽²⁾, ponavadi manj vpliva na pogoje trgovanja kakor pomoč, dodeljena velikim podjetjem. To velja tudi za pomoč za prestrukturiranje, zato se pogoji, določeni v točkah 29 do 47, uporabljajo manj strogo: dodelitev pomoči za prestrukturiranje malim in srednje velikim podjetjem običajno ni povezana z izravnalnimi ukrepi (glej točke 35 do 39), razen če je v pravilih o državni pomoči v določenem sektorju določeno drugače; prav tako pa bodo manj stroge zahteve glede vsebine poročil (glej točke 45, 46 in 47). Po drugi strani pa se načelo „enkrat in zadnjič“ (točke 48 do 51) za mala in srednje velika podjetja uporablja v celoti.

3.2.7 Pomoč za pokrivanje socialnih stroškov pri prestrukturiranju

(56) Plani prestrukturiranja so navadno povezani z zmanjšanjem ali opustitvijo prizadetih dejavnosti. Takšno zmanjševanje stroškov je ponavadi potrebno zaradi racionalizacije in učinkovitosti, poleg zmanjševanja zmogljivosti, ki se lahko zahteva kot pogoj za dodelitev pomoči (zlasti v

⁽²⁾ Kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije z dne 3. aprila 1996 o opredelitvi malih in srednje velikih podjetij (UL L 107, 30.4.1996, str. 4).

primerih, ko gre za strukturnepresežke proizvodnih zmogljivosti na področju Skupnosti ali EGP – glej točke 35 do 39). Ne glede na razloge za takšne ukrepe, ti ponavadi vodijo v zmanjšanje delovne sile v podjetju.

(57) Delovna zakonodaja držav članic lahko vsebuje splošne sheme socialne varnosti, na podlagi katerih se bonitete za presežno delovno silo in pokojnine pri predčasni upokojitvi izplačujejo neposredno presežnim delavcem. Takšne sheme ne predstavljajo državne pomoči iz člena 87(1), če država obravnava neposredno delavce in podjetje ni vpleteno.

(58) Poleg neposrednih bonitet za presežke delovne sile in določb za predčasno upokojevanje delavcev splošne sheme socialne podpore pogosto določajo, da država pokriva stroške bonitet, ki jih podjetja dodelijo presežnim delavcem in ki presegajo zakonske ali pogodbene obveznosti podjetja. Če so takšne sheme na splošno na voljo brez sektorskih omejitev vsem delavcem, ki izpolnjujejo vnaprej določene in avtomatske pogoje za upravičenost, se ne šteje, da gre za pomoč iz člena 87(1) za podjetja, ki se prestrukturirajo. Po drugi strani, če se sheme uporabljajo za podporo prestrukturiranju v posebnih sektorjih, lahko gre za pomoč, ker se uporabljajo selektivno ⁽¹⁾.

(59) Obveznosti, ki jih nosi podjetje samo na podlagi zakonodaje o zaposlovanju ali kolektivnih pogodb s sindikati, da zagotovijo bonitete za presežke delovne sile in/ali pokojnine za predčasno upokojevanje, so del običajnih stroškov poslovanja, ki jih mora podjetje pokrivati iz lastnih virov. Zaradi tega se državni prispevki za takšne stroške obravnavajo kot pomoč. To velja ne glede na to, ali so plačila neposredno izplačana podjetju ali pa jih državna agencija izplačuje zaposlenim.

⁽¹⁾ V sodbi z dne 26. septembra 1996 v zadevi C-241/94, (*Francija proti Komisiji* [1996] ECR I-4551), (*Kimberly Clark Sopalin*), je Sodišče Evropskih skupnosti potrdilo, da sistem financiranja na diskrecijski osnovi, ki ga uporabljajo francoski organi oblasti prek nacionalnega sklada za zaposlovanje, lahko postavi nekatera podjetja v ugodnejši položaj kakor druga, in lahko torej predstavlja pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe. (Sodba Sodišča ni spodbijala sklepa Komisije, da je pomoč združljiva s skupnim trgov.)

(60) Komisija ima do takšne pomoči pozitiven pristop, ker pri naša ekonomske ugodnosti, ki segajo preko interesov zadevnega podjetja, lajša strukturne spremembe in blaži težave, pogosto pa služi le za pokrivanje razlik med obveznostmi, ki jih nosijo podjetja po nacionalni zakonodaji.

(61) Poleg tega, da pokriva stroške izplačil za presežke delovne sile in predčasnega upokojevanja, se pomoč pogosto uporablja v zvezi s posebnimi primeri pri prestrukturiranju za izobraževanje, svetovanje in praktično pomoč pri iskanju alternativne zaposlitve, pomoč za preselitev in strokovno usposabljanje in pomoč delavcem, ki želijo ustanovljati nova podjetja. Komisija na takšno pomoč vedno gleda pozitivno.

(62) Pomoč, opisano v točkah 56 do 61, je treba jasno opredeliti v planu prestrukturiranja, ker se pomoč za socialne ukrepe, namenjene izključno presežnim delavcem, ne upošteva za namen določanja višine izravnalnih ukrepov, navedenih v točkah 35 do 39.

(63) V skupnem interesu bo Komisija v okviru plana prestrukturiranja zagotovila, da bodo socialni učinki prestrukturiranja v državah članicah, razen v tisti, ki dodeli pomoč, čim manjši.

4. SCHEME POMOČI ZA MALA IN SREDNJE VELIKA PODJETJA

4.1 SPLOŠNA NAČELA

(64) Komisija bo odobrila sheme pomoči za reševanje in/ali prestrukturiranje malih ali srednje velikih podjetij v težavah le v primeru, da zadevno podjetje ustreza opredelitvi malih in srednje velikih podjetij, ki jo je določila Skupnost. S pridržkom naslednjih določb se bo skladnost takšnih shem ocenjevala glede na pogoje, navedene v poglavjih 2 in 3. Pomoč, ki se dodeli na podlagi sheme in ne ustreza enemu izmed teh pogojev, je treba priglasiti posebej, Komisija pa jo mora potrditi vnaprej.

4.2 UPRAVIČENOST

(65) Če v pravilih o državni pomoči v določenem sektorju ni določeno drugače, je pomoč malim in srednje velikim podjetjem na podlagi shem, odobrenih od zdaj naprej, oproščena zahteve po posamezni priglasitvi le, če zadevno podjetje izpolnjuje vsaj enega izmed treh meril iz točke 5. Pomoč podjetjem, ki ne izpolnjujejo nobenega izmed teh treh kriterijev, je treba posebej priglasiti Komisiji, da lahko oceni, ali se lahko štejejo kot podjetja v težavah.

4.3 POGOJI ZA ODOBRITEV SHEM POMOČI ZA REŠEVANJE

(66) Da bo Komisija odobrila pomoč za reševanje, mora pomoč izpolnjevati pogoje, navedene pod (a), (b), (c) in (e) točke 23. Pogoj (d) iz točke 23 je za namen tega poglavja nado-meščen z naslednjim:

(d) Pomoč za reševanje se lahko dodeli za največ šest mesecev, v tem času pa je treba opraviti analizo položaja podjetja. Pred iztekom tega obdobja mora država članica odobriti plan prestrukturiranja ali plan likvidacije ali pa od prejemnika zahtevati povračilo posojila in pomoči, ki ustreza premiji za tveganje.

Pomoč za reševanje, dodeljena za več kakor šest mesecev, je treba priglasiti Komisiji.

4.4 POGOJI ZA ODOBRITEV SHEM POMOČI ZA PRESTRUKTURIRANJE

(67) Komisija bo odobrila sheme pomoči za prestrukturiranje le v primeru, da bo dodelitev pomoči pogojena s tem, da bo prejemnik v celoti izvajal plan prestrukturiranja, ki ga je potrdila zadevna država članica in izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) *Obnovev sposobnosti preživetja*: uporabljajo se merila, določena v točkah 31 do 34;

(b) *Preprečevanje nedovoljenega izkrivljanja konkurence*: ker pomoč malim in srednje velikim podjetjem manj izkrivlja konkurenco, se načelo iz točk 35 do 39, to je načelo, da je treba zmanjšati prisotnost podjetja prejemnika na upoštevnem(-ih) trgu(-ih), ne uporablja, razen če je drugače določeno v pravilih o državni pomoči v določenem sektorju. Sheme pa morajo vseeno določati, da podjetje prejemnik ne sme povečati zmogljivost v času izvajanja plana prestrukturiranja;

(c) *Na potreben minimum omejena pomoč*: uporabljajo se načela, določena v točkah 40 do 41;

(d) *Načelo „enkrat in zadnjič“*: uporablja se pravilo, določeno v točkah 48 do 51. V primeru izjeme od tega načela morajo države članice ukrepe priglasiti individualno, in sicer:

(i) v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, za katere podjetje ni odgovorno;

(ii) če podjetje prevzame premoženje drugega podjetja, ki je samo že prejelo pomoč za reševanje ali prestrukturiranje;

(e) *Sprememba plana prestrukturiranja*: spremembe plana morajo biti v skladu s pravili iz točke 52.

4.5 SPLOŠNI POGOJ ZA ODOBRITEV SHEM POMOČI ZA REŠEVANJE IN/ALI PRESTRUKTURIRANJE

(68) Sheme morajo navajati najvišji znesek pomoči, ki jo je mogoče dodeliti podjetju v postopku reševanja in/ali prestrukturiranja, pa tudi takrat, ko se plan spremeni. Pomoč, ki presega takšen znesek, je treba posebej priglasiti Komisiji. Najvišji znesek pomoči ne sme presegati 10 milijonov EUR, vključno s pomočjo iz drugih virov ali shem.

4.6 SPREMLJANJE IN LETNA POROČILA

(69) Točke 45, 46 in 47 se ne uporabljajo za sheme pomoči. Za odobritev pa je pogoj, da se pošiljajo poročila o poteku sheme, ponavadi letno, ki vsebujejo podatke, navedene v navodilih Komisije o standardiziranih poročilih ⁽¹⁾. Poročila morajo vsebovati tudi seznam podjetij, ki prejemajo pomoč in za vsako izmed njih navesti:

(a) naziv podjetja;

(b) šifro dejavnosti podjetja z uporabo dvoštevilčne klasi-fikacijske kode NACE ⁽²⁾ ;

(c) število zaposlenih;

(d) letni promet in bilanco stanja;

(e) znesek dodeljene pomoči;

(f) po potrebi pomoč za prestrukturiranje ali drugo pomoč, ki se obravnava kot pomoč za prestrukturiranje, ki jo je podjetje dobilo v preteklosti;

⁽¹⁾ Glej pismo državam članicam z dne 22. februarja 1994: Zakon o konkurenci v Evropskih skupnostih, Vol. IIA.

⁽²⁾ Statistična klasifikacija gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti, ki jo je objavil Statistični urad Evropskih skupnosti.

- (g) ali je podjetje, ki prejema pomoč, v likvidaciji ali v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti pred iztekom obdobja prestrukturiranja.

5. DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA POMOČ ZA PRE-STRUKTURIRANJE V KMETIJSKEM SEKTORJU ⁽¹⁾

5.1 ZMANJŠANJE ZMOGLJIVOSTI

- (70) Točke 35 do 39 ter 55 in 67(b) določajo, da se zahteva po izravnalnih ukrepih navadno ne uporablja v primeru malih in srednje velikih podjetij, razen če je drugače določeno v pravilih o državni pomoči v sektorju. V kmetijskem sektorju bo Komisija običajno zahtevala izravnalne ukrepe, v skladu z načeli iz točk 35 do 39, ki jih morajo izvajati prejemniki pomoči za prestrukturiranje ne glede na velikost. Države članice pa lahko uporabljajo posebna pravila za kmetijstvo, ki so določena v točkah 73 do 82.

5.2 OPREDELITEV PRESEŽNIH ZMOGLJIVOSTI

- (71) V kmetijskem sektorju in za namen teh smernic Komisija opredeli strukturne presežne zmogljivosti za vsak primer posebej in pri tem upošteva zlasti:
- (a) razsežnost in trend za zadevno kategorijo proizvoda v preteklih treh letih ukrepov za stabilizacijo trga, zlasti izvozna povračila in umike s trga, gibanje cen na svetovnih trgih in prisotnost sektorskih omejitev v zakonodaji Skupnosti. Za primarne proizvode, za katere se uporabljajo proizvodne kvote, se šteje, da nimajo presežnih zmogljivosti;
- (b) posebne značilnosti sektorja ribištva in ribogojstva in pravila Skupnosti, ki ga urejajo, in zlasti smernice za preučevanje državne pomoči ribištvu in ribogojstvu ⁽²⁾ ter Uredbo Sveta (ES) 2468/98 ⁽³⁾.

5.3 UPRAVIČENOST DO SREDSTEV NA OSNOVI SHEM POMOČI ZA REŠEVANJE IN PRESTRUKTURIRANJE

- (72) Točka 65, ki obravnava upravičenost do sredstev na osnovi shem pomoči za reševanje in prestrukturiranje za mala in srednje velika podjetja ter natančne izjeme pri zahtevi

⁽¹⁾ Za namen teh smernic pokrivajo vsa subjekte, ki se ukvarjajo s proizvodnjo in/ali trgovino s proizvodi iz Priloge I k Pogodbi, vključno z ribištvom in ribogojstvom, vendar upoštevajo vse posebnosti sektorja in pravila Skupnosti, ki ga urejajo.

⁽²⁾ UL C 100, 27.3.1997, str. 12.

⁽³⁾ UL L 312, 20.11.1998, str. 19.

individualne priglasitve takšne pomoči, se ne uporablja v kmetijskem sektorju (proizvodnja, predelava in trženje). V tem sektorju in na podlagi shem pomoči, odobrenih od zdaj naprej, je mogoča dodelitev pomoči malim in srednje velikim podjetjem brez individualne priglasitve, čeprav ne izpolnjujejo pogojev, določenih v točki 65.

5.4 ZMANJŠANJE ZMOGLJIVOSTI

- (73) Komisija bo na zahtevo zadevnih držav članic in alternativno splošnim določbam teh smernic o zmanjšanju zmogljivosti za subjekte v kmetijskem sektorju uporabljala naslednje določbe.

(a) Splošni primer

- (74) Če obstaja strukturni presežek proizvodnih zmogljivosti, se uporablja zahteva po trajnem zmanjšanju ali ukinjanju zmogljivosti iz točk 35 do 39. V primeru primarne kmetijske proizvodnje pa to zahtevo nadomešča zahteva po vsaj petletnem zmanjšanju zmogljivosti ali zapiranju, kakor sledi:

- (i) za ukrepe, ki so namenjeni posebnim proizvodom ali subjektom, mora zmanjšanje zmogljivosti navadno doseči 16 % ⁽⁴⁾ zmogljivosti, ki je pridobila pomoč za prestrukturiranje;
- (ii) za druge ukrepe, ki niso namenjeni posebnim proizvodom ali subjektom, mora zgoraj navedeno zmanjšanje zmogljivosti navadno doseči 8 % ⁽⁴⁾ vrednosti obsega proizvodov s strukturnimi presežki, ki so pridobili pomoč za prestrukturiranje.

- (75) Pri ugotavljanju upravičenosti do pomoči za prestrukturiranje ter njenih zneskov se ne upošteva breme izpolnjevanja kvote Skupnosti in sorodnih določb, ki se uporabljajo na ravni posameznih subjektov.

(b) Poseben primer za mala kmetijska posestva

- (76) Za namene teh smernic so mala kmetijska posestva tisti subjekti v kmetijskem sektorju, ki nimajo več kakor 10 delovnih enot na leto.

⁽⁴⁾ Za pomoč za prestrukturiranje, dodeljeno na območjih, ki prejemajo pomoč, vključno z območji z omejenimi možnostmi, se zahteva po zmanjšanju zmogljivosti zmanjša za dva odstotka.

- (77) Za mala kmetijska posestva se šteje, da je zahteva po trajnem zmanjšanju ali ukinjanju zmogljivosti izpolnjena na ustrezni tržni stopnji (ne zajema nujno samo prejemnikov pomoči za prestrukturiranje, lahko pa ne zajame nobenega izmed njih). Z upoštevanjem skladnosti z določbami skupne kmetijske politike lahko države članice izberejo katerikoli sistem zmanjšanja zmogljivosti za mala kmetijska posestva. V takšnih primerih morajo države članice na splošno dokazati naslednje:
- (i) za ukrepe, ki so namenjeni posebnim proizvodom ali subjektom, mora sistem v ustrezni državi članici zmanjšati proizvodne kapacitete za proizvode s strukturnimi presežki za 10 % ⁽¹⁾ zmogljivosti, ki je pridobila pomoč za prestrukturiranje;
 - (ii) za druge ukrepe, ki niso namenjeni posebnim proizvodom ali subjektom, mora takšno zmanjšanje zmogljivosti navadno doseči 5 % ⁽¹⁾ vrednosti obsega proizvodov s strukturnimi presežki, ki so pridobili pomoč za prestrukturiranje. To zmanjšanje so lahko proizvodi, ki prejema pomoč za prestrukturiranje, ali drugi proizvodi iz Priloge I, ki imajo strukturne presežke.
- Država članica mora tudi dokazati, da je zmanjšanje zmogljivost dodatni ukrep poleg tistega, ki bi se uporabljal v odsotnosti pomoči za prestrukturiranje.
- (78) Če se zmanjšanje zmogljivosti ne zahteva na stopnji prejemnika pomoči, se ukrepi za zmanjšanje izvajajo najpozneje dve leti po tem, ko je dosežen prag iz točk 79, 80 in 81.
- (c) *Posebne okoliščine za vse subjekte v kmetijskem sektorju*
- (79) V tem sektorju lahko že majhni zneski pomoči izpolnijo pogoje iz člena 87(1) Pogodbe. Vendar pa Komisija, ob priznavanju praktičnih težav zaradi zmanjšanja zmogljivosti na ravni primarne kmetijske proizvodnje (in posredno v predelavi in trženju proizvodov iz Priloge I k Pogodbi) in dejstvu, da je v skupnem interesu omogočiti izjemo na podlagi člena 87(3)(c), z upoštevanjem izpolnjevanja vseh ostalih pogojev, opusti zahtevo po zmanjšanju zmogljivosti v naslednjih primerih:
- (i) za ukrepe, ki so namenjeni posebni kategoriji proizvodov ali subjektov, če vsi ukrepi, sprejeti za upravičence
- v dvanajstmesečnem obdobju, ne zadevajo več kakor 3 % skupne letne proizvodnje nekega proizvoda v državi;
- (ii) za druge ukrepe, ki niso namenjeni posebni kategoriji proizvodov ali subjektov, če vsi ukrepi, sprejeti za upravičence v dvanajstmesečnem obdobju, ne zadevajo več kakor 1,5 % skupne letne kmetijske proizvodnje v državi;
- (80) Na zahtevo zadevnih držav članic se geografske reference iz (i) in (ii) točke 79 lahko za vsak ukrep določijo na regionalni ravni. V vseh primerih merjenje proizvodnje v državi (ali regiji) temelji na običajni proizvodni ravni (na splošno je to povprečje zadnjih treh let), in kar zadeva količino ali vrednost proizvodnje upravičencev, predstavlja proizvodnjo njihovih posestev pred odločbo o dodelitvi pomoči.
- (81) Izjema od zahteve po zmanjšanju zmogljivosti ne zadeva pomoči za naložbe, povezane z dejavnostmi, za katere se uporabljajo sektorske omejitve.
- (82) V primerih, v katerih so omejitve za oprostitev zahteve po zmanjšanju zmogljivosti iz točk 79, 80 in 81 presežene:
- (i) se potrebno zmanjšanje zmogljivosti določi na podlagi skupne zmogljivosti, ki prejema pomoč, in ne le za del, ki presega prag;
 - (ii) se pri upravičencih razen malih kmetijskih posestev, ki so že dobili potrditev pomoči, preden so dosegli prag, zmanjšanje zmogljivosti lahko doseže z ukrepi, ki so podobni tistim za mala kmetijska posestva iz točk 76, 77 in 78.

5.5 POGOJ „ENKRAT IN ZADNJIČ“

⁽¹⁾ Za pomoč za prestrukturiranje, dodeljeno na območjih, ki prejema pomoč, vključno z območji z omejenimi možnostmi, se zahteva po zmanjšanju zmogljivosti zmanjša za dva odstotka.

- (83) Načelo, da se pomoč za prestrukturiranje lahko dodeli samo enkrat, se uporablja tudi v kmetijskem sektorju. Z odstopanjem od točk 48 do 51 in 67 pa se, kar zadeva posamezne dodelitve pomoči ter sheme reševanja in prestrukturiranja, ki zadevajo zlasti primarno kmetijsko proizvodnjo, obdobje, v katerem ni mogoče

dodeliti nadaljnje pomoči, razen v izjemnih in nepredvidljivih okoliščinah, za katere podjetje ni odgovorno, skrajša na pet let. Odstopanj od tega načela ni treba individualno priglasiti Komisiji, če so opravljena v skladu s pogoji, ki so navedeni v shemi in jih je potrdila Komisija. Spremembe shem za reševanje in prestrukturiranje, ki nameravajo upoštevati razvoj trga, ki ni bil predviden v času, ko je shemo potrdila Komisija, se pregledujejo za vsak primer posebej.

5.6 SPREMLJANJE IN LETNO POROČILO

(84) Pravila, določena v poglavjih 3 in 4, se uporabljajo za spremljanje in letna poročila v kmetijskem sektorju, razen za zahtevo po dostavljanju seznama vseh upravičencev do pomoči in nekaterih podatkov o njih (točke 69(a) do (g)). Ta zahteva se za sheme za mala kmetijska posestva ne uporablja.

(85) Če so se uporabljale določbe iz točk 73 do 82, morajo poročila vsebovati podatke, ki navajajo:

(a) količino (ali vrednosti) proizvodnje, ki je bila upravičena do pomoči za prestrukturiranje, in podatke o zmanjšanju zmogljivosti, ki je bilo doseženo na podlagi teh točk; ali

(b) da so pogoji za oprostitev zahteve po zmanjšanju zmogljivosti iz točk 79, 80 in 81 izpolnjeni.

5.7 OPREDELITEV „OBMOČIJ, KI PREJEMAJO POMOČ“

(86) Za namen teh smernic „območja, ki prejemajo pomoč“ (glej točke 53 in 54) za subjekte v kmetijskem sektorju vključujejo tudi območja s težimi pridelovalnimi razmerami, opredeljena v Uredbi Sveta (ES) 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter spremembi in razveljavitvi nekaterih uredb ⁽¹⁾

6. USTREZNI UKREPI PO ČLENU 88(1)

(87) Komisija po členu 88(1) Pogodbe predlaga, da države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, kakor je določenospodaj,

za svoje obstoječe sheme pomoči. Komisija bo odobritev prihodnjih shem pogojevala z izpolnjevanjem spodaj navedenih določb.

6.1 INDIVIDUALNE PRIGLASITVE POMOČI ZA MATERIALNE NALOŽBE V ČASU PRESTRUKTURIRANJA

(88) Če veliko podjetje prejme pomoč za prestrukturiranje, ki je bila preučena na podlagi teh smernic, lahko dodelitev druge pomoči za naložbe v času prestrukturiranja, čeprav je v skladu z že odobreno shemo, vpliva na oceno Komisije o obsegu potrebnega izravnalnega ukrepa.

(89) V času prestrukturiranja takšnega podjetja je treba vsako pomoč, namenjeno spodbujanju materialnih naložb (ali spodbuja regionalni razvoj, varstvo okolja ali je namenjena drugim ciljem) in dodeljeno po 30. juniju 2000, priglasiti individualno, razen če je zajeta v pravilo *de minimis* ⁽²⁾.

6.2 POTREBA PO OBVEŠČANJU KOMISIJE O POMOČI, DODELJENI PODJETJEM

(90) Če veliko podjetje prejme pomoč za prestrukturiranje na podlagi teh smernic, spremljanje pravnega izvajanja odločb Komisije o tej pomoči zahteva veliko preglednosti zaradi morebitnih nadaljnjih pomoči, ki bi jih podjetje lahko prejelo, čeprav so v skladu s shemo, ki je že bila odobrena in čeprav za takšno pomoč ni potrebna posamezna priglasitev na podlagi točk 88 in 89.

(91) Od 30. junija 2000 morajo priglasitve pomoči za prestrukturiranje velikih podjetij navajati vse druge pomoči, ki naj bi jih podjetje dobilo v času prestrukturiranja, razen če so zajete v pravilo *de minimis*.

(92) Prav tako morajo poročila, ki jih je treba pošiljati v skladu s točkami 45, 46 in 47 teh smernic, navajati vsako drugo pomoč, dodeljeno podjetjem prejemnikom v tem času, in vsako drugo pomoč, ki naj bi jo podjetje dobilo v času prestrukturiranja, razen če je zajeta v pravilo *de minimis*.

(93) Komisija si pridržuje pravico, da sproži postopek na podlagi člena 88(2) Pogodbe proti dodelitvi vsake pomoči določenemu podjetju, če bi lahko pomoč na podlagi odobrene sheme zaobšla zahteve teh smernic.

⁽¹⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 80.

⁽²⁾ UL C 68, 6.3.1996, str. 9.

6.3 PRILAGODITEV OBSTOJEČIH SHEM POMOČI ZA REŠEVANJE ALI PRESTRUKTURIRANJE Z VIDIKA TEH SMERNIC

- (94) Države članice morajo prilagoditi obstoječe sheme pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ki se bodo uporabljale po 30. juniju 2000, v skladu s temi smernicami, zlasti pa z zahtevami iz Poglavlja 4.
- (95) Da bi Komisija lahko spremljala potek prilagajanja, ji morajo države članice poslati seznam takšnih shem do 31. decembra 1999. Pozneje, vendar najpozneje do 30. junija 2000, pa ji morajo poslati dovolj podatkov, da lahko ugotovi, ali so bile sheme spremenjene v skladu s temi smernicami.

7. ZAČETEK VELJAVNOSTI; TRAJANJE IN PREGLED SMERNIC

7.1 SPREMEMBA SMERNIC O REGIONALNI POMOČI

- (96) Točka 4.4 Smernic o državni regionalni pomoči ⁽¹⁾ se spremeni tako, da se črta besedilo od besed „razen če“ do konca navedene točke. Ta del besedila je iz obsega „začetnih investicij“ izločil nakup enote od podjetja v težavah, ki zaradi tega ni bil upravičen do regionalne pomoči. Ta izključitev se torej ne uporablja več. Če pa se obrat odkupi od podjetja v težavah, je treba dokazati zlasti to, da je bil izpolnjen pogoj iz točke 4.5, ki zahteva, da se transakcija opravi po tržnih pogojih.

7.2 ZAČETEK VELJAVNOSTI IN TRAJANJE

- (97) S pridržkom spodaj navedenih določb začnejo te smernice veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Če v novih odločbah ne bo določeno drugače, ostanejo v veljavi pet let.

7.3 POMOČ MSP

- (98) Pomoč za reševanje in prestrukturiranje MSP, ki je bila priglašena pred 30. aprilom 2000 (individualno ali kot shema), bo ocenjena glede na smernice, ki so veljale pred sprejetjem tega besedila. Podaljšanje teh smernic, o katerem so bile države članice uradno obveščene in je bilo objavljeno v Uradnem listu Evropskih skupnosti dne 10. marca 1999 (glej opombo 2), se zato obnovi za takšno pomoč.
- (99) Za vsako shemo, ki se bo uporabljala po 30. juniju 2000, veljajo ustrezni ukrepi, navedeni v točkah 94 in 95, če naj se shema uporablja.

7.4 POMOČ VELIKIM PODJETJEM

- (100) S pridržkom spodaj navedenih določb bo Komisija ocenila skladnost pomoči za reševanje ali prestrukturiranje velikih podjetij s skupnim trgom na podlagi teh smernic, ko bodo objavljene v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Priglasitve, ki jih je Komisija zabeležila pred tem datumom, pa bodo preučene na podlagi meril, ki so veljali ob priglasitvi.

7.5 NEPRIGLAŠENA POMOČ

- (101) Komisija bo preučila združljivost pomoči za reševanje ali prestrukturiranje, ki je bila dodeljena brez njene odobritve, in torej krši člen 88(3) Pogodbe, s skupnim trgom:
- (a) na podlagi teh smernic, če je bil del pomoči ali vsa pomoč dodeljena po objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti;
- (b) na podlagi smernic, ki so bile v veljavi ob dodelitvi pomoči v vseh drugih primerih.

⁽¹⁾ UL C 74, 10.3.1998, str. 9.

PRILOGA I

OBRAZEC ZA PRIGLASITEV POSAMEZNIH DOTACIJ POMOČI ZA PRESTRUKTURIRANJE

I. Podatki o podjetju

- naziv podjetja;
- pravni status;
- šifra dejavnosti podjetja, z ustrezno kodo NACE;
- nazivi glavnih delničarjev in njihovi deleži;
- seznam sporazumov z delničarji (ustvarjanje nadzornega sveta, predkupna pravica itd.);
- če podjetje pripada skupini, izvod popolne, najnovejše organizacijske sheme celotne skupine, s prikazom povezav med člani (kapital in glasovalne pravice);
- če podjetje izhaja iz nakupa premoženja po likvidaciji ali stečajnem postopku, se navedejo tudi zgoraj navedeni podatki za zadevno(-a) podjetje(-a);
- kraj, kjer se nahajajo glavni proizvodni obrati po vsem svetu, z delovno silo;
- če se podjetje obravnava kot MSP, mora država članica priložiti dokazila, da izpolnjuje vsa merila opredelitve Skupnosti. Če je tako, mora razložiti, zakaj podjetje ni upravičeno do sheme pomoči za prestrukturiranje za MSP (ali takšne sheme ni ali podjetje ne izpolnjuje meril za upravičenost);
- izvod zadnjih treh finančnih izkazov (če je mogoče) ali vsaj najnovejših;
- izvod sklepov sodišča o določitvi upravitelja ali začetku preiskave v podjetju.

II. Raziskave trga

Država članica priloži raziskavo trga, na katerem posluje podjetje v težavah, z nazivom organizacije, ki ga je opravila. Raziskava trga mora navajati zlasti:

- točno opredelitev trga, ki je zajet v raziskavo;
- nazive glavnih konkurentov podjetja in njihove deleže svetovnega trga, trga v Skupnosti ali domačega trga;
- gibanje deležev trga podjetja v zadnjih letih;
- oceno celotne proizvodne zmogljivosti in povpraševanja na ravni Skupnosti, ki pove, ali na trgu obstajajo presežki zmogljivosti;
- napoved trendov povpraševanja na celotnem območju Skupnosti, skupno zmogljivost in cene na trgu v prihodnjih petih letih.

III. Opis pomoči

- dokazati, da gre za specifične težave podjetja, ki jih ni povzročila samovoljna prerazdelitev stroškov znotraj skupine;
- navesti, ali je podjetje že prejelo pomoč za reševanje, in, če je tako, navesti datum odobritve in priložiti izjavo države članice, da bo predložila plan prestrukturiranja ali likvidacije;
- navesti, ali je podjetje ali katera koli izmed njegovih podružnic, v kateri ima najmanj 25 % kapitala ali glasovalnih pravic, v preteklosti že prejelo pomoč za prestrukturiranje ali pomoč, ki se je obravnavala kot takšna. Če je tako, se je treba sklicevati na prejšnje odločbe Komisije;

- navesti obliko, ki jo bo imela pomoč, in skupne stroške finančnih ugodnosti;
- opisati predlagane izravnalne ukrepe, sprejete za ublažitev škodljivega učinka na konkurenco na ravni Skupnosti;
- navesti pomoči vseh vrst, ki jih bo lahko podjetje prejelo pred iztekom obdobja prestrukturiranja, razen če so zajete v pravilo de *minimis*.

IV. Plan prestrukturiranja

Država članica predloži plan prestrukturiranja, sestavljen v skladu s točkami 29 do 47, ki vsebuje vsaj naslednje podatke:

- predstavitev različnih tržnih predpostavk, ki izhajajo iz raziskave trga;
- analizo vzrokov, zakaj je podjetje zašlo v težave;
- predstavitev predlagane prihodnje strategije za podjetje;
- opis različnih načrtovanih ukrepov prestrukturiranja in njihovih stroškov;
- primerjalno oceno ekonomskih in socialnih posledic na regionalni in/ali nacionalni ravni, ki bi jih imelo zaprtje podjetja v težavah in izvajanje plana prestrukturiranja;
- časovni raspored za izvajanje različnih ukrepov in končni rok za izvedbo plana prestrukturiranja v celoti;
- zelo natančen opis finančne ureditve za prestrukturiranje:
 - uporaba kapitala, ki je še na voljo,
 - prodaja premoženja ali podružnic, ki naj bi pomagala pri financiranju prestrukturiranja,
 - finančna obveznost različnih zasebnih delničarjev in glavnih banke, ki dajejo posojilo,
 - znesek potrebnih javnih sredstev in dokazilo o potrebi po takšnem znesku,
 - morebitna uporaba vračljivih posojil ali vnos klavzule o „boljših časih“ za zavarovanje vračila pomoči;
- pričakovani finančni izkazi za naslednjih pet let z oceno donosnosti kapitala in študijo občutljivosti po različnih scenarijih;
- zapis o razpravi o načrtovanem prestrukturiranju s sindikati, ki predstavljajo zaposlene v podjetju;
- ime(-na) avtorja(-ev) plana prestrukturiranja in datum izdelave.

V. Obveznost države članice

Država članica se zaveže, da bo v poročilih o pomoči za prestrukturiranje, ki je bila dodeljena, navedla vse pomembne podatke o pomoči vseh vrst, ki jih je prejelo podjetje, ki prejema pomoč za prestrukturiranje, na podlagi sheme ali ne, do izteka obdobja prestrukturiranja.

PRILOGA II

OBRAZEC ZA PRIGLASITEV POMOČI ZA REŠEVANJE

Osnovni podatki o podjetju

Naziv podjetja:

Pravni status:

Dejavnost, v katerem podjetje posluje:

Delovna sila (po potrebi konsolidirana):

Stroški poslovanja in finančne bremenitve v zadnjih 12 mesecih:

Najvišji znesek posojila:

Naziv posojilodajalca:

Osnovni spremni dokumenti, ki jih je treba priložiti

- zadnji finančni izkaz z bilanco stanja, ali sklep sodišča o začetku preiskave v podjetju na podlagi nacionalnega prava družb;
 - obveznost države članice, da bo Komisiji najpozneje v šestih mesecih od datuma odobritve pomoči za reševanje predložila plan prestrukturiranja ali plan likvidacije ali dokazilo, da sta bila tako posojila kot pomoč v celoti vrnjena;
 - plan likvidnosti za šest mesecev naprej, ki navaja zneske, ki si jih mora podjetje kratkoročno sposoditi;
 - izvod ponudbe posojila (ki je povezano s pomočjo za reševanje) podjetju v težavah, ki navaja pogoje za plačilo posojenih zneskov in pogoje za vračilo;
 - izvod osnutka poročstva za kritje posojila, če je potrebna.
-